

WCO - IOF - ESCEO 2017 we Florencji – podsumowanie – UPDATE 10.04.2017

Tegoroczny Światowy Kongres Osteoporozy pod wieloma względami okazał się rekordowy w stosunku do poprzednich.

Streszczenia z Kongresu dostępne są już w formie suplementu online Osteoporosis International.

W dniach 23-26 marca odbył się we Florencji World Congress On Osteoporosis, Osteoarthritis and Musculoskeletal Diseases. W kongresie wzięło udział 4082 uczestników, zgłoszono 1436 abstraktów. W trakcie 4 dni trwania spotkania przyznano 601 nagród. Program obejmował wykłady plenarne, sesje specjalistyczne i spotkania z ekspertami. Dwa najistotniejsze doniesienia naukowe to: wyniki leczenia osteoporozy z zastosowaniem abaloparatydu oraz romososumabu, który jest częścią łańcucha parathormonu. Po 18 miesiącach leczenia abaloparatydem uzyskano redukcję liczby złamań kręgosłupa o 86%, pozakręgowych o 43% i o 70% procent osteoporotycznych złamań głównych. Po rocznym leczeniu romososumabem uzyskano wzrost BMD kręgosłupa o 13%, i redukcję złamań w jego kontynuacji denosumabem uzyskano wzrost BMD kręgosłupa o 13 % i redukcję złamań kręgowych o 73%. Poranna sesja w sobotę 25 marca rozpoczęła się wykładem autorstwa Cyrus Cooper, który omawiał znaczenie żywienia w zdrowiu kości. W pierwszej kolejności przedstawił potencjalne strategie zapobiegające wystąpieniu złamania na przestrzeni całego życia:

a) osiągnięcie maksymalnej, genetycznie uwarunkowanej masy kostnej poprzez prawidłowy rozwój hormonalny w pierwszych 2 dekadach życia oraz stosowanie odpowiedniej diety i aktywności ruchowej

b) opóźnienie utraty masy kostnej w wieku średnim i początkowym okresie starzenia się,

c) zmniejszenie utraty masy kostnej w późniejszym życiu.

Autor przypomniał, że przez całe życie kluczowymi komponentami diety powinny być: wapń i witamina D, ponadto: witaminy (B,C,E), magnez, cynk, polifenole, proteiny. Zwrócił uwagę jednak, że są one różnie powiązane z gęstością mineralną i ryzykiem złamania w dzieciństwie i dorosłym życiu. W kolejnym wykładzie prof. Dawson-Hughes podkreślała powiązanie pomiędzy witaminą D i ryzykiem upadku oraz, zwróciła uwagę, że obecnie trwają badania mające na celu ustalenie optymalnego dla profilaktyki upadków poziomu 25(OH)D w osoczu. Prof. Dawson-Hughes zaznaczyła również brak standaryzacji testów służących do oceny poziomu 25-hydroksy witaminy

D. Próby ich zdefiniowania są jednym z ważniejszych wyzwań. Na zakończenie, zwrócono uwagę jak bardzo istotną kwestią jest zidentyfikowanie tej grupy populacji, który mógłby najbardziej zyskać na suplementacji wapniem i witaminą D.

Podczas poprzedniego kongresu WCO sarkopenia została uznana za jeden z głównych problemów zdrowia publicznego, dlatego znacząca część sesji 25 marca została poświęcona mięśniom. Prof. Vellas podczas swojego wykładu plenarnego przedstawił leki, które potencjalnie mogą leczyć sarkopenię. Omówił działanie, będących obecnie w fazie badań, przeciwciał dla miostatyny, testosteronu, SARM, hormonu wzrostu, estrogenu i leptyny. W kolejnym wystąpieniu dr Beaudart, w oparciu o przeglądy systematyczne i metaanalizy wykazał związki pomiędzy sarkopenią a: umieralnością, spadkiem sprawności funkcjonalnej, upadkami i hospitalizacjami. Informacje te zostały potwierdzone w badaniu, którym objęci zostali pacjenci ze złamaniami biodra. W grupie z sarkopenią stwierdzono znaczące podwyższenie ryzyka niekompletnego odzyskania sprawności funkcjonalnej, w porównaniu z grupą bez sarkopenii. W innym niewielkim badaniu, przeprowadzonym na grupie pacjentów skierowanych na oddział ortogeriatryczny w następstwie złamania boku, sarkopenia (stwierdzona wg. międzynarodowych i lokalnych kryteriów) nie miała wpływu na przewidywaną jednoroczną umieralność (predicted 1-year mortality). W kolejnym badaniu obejmującym 442 starsze osoby, sarkopenię powiązano z wyższymi kosztami podstawowej opieki zdrowotnej i leczenia szpitalnego, a także zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną stałą opieką.

Zespół kruchości (frailty) – definiowany jako syndrom geriatryczny charakteryzujący się zwiększoną wrażliwością na czynniki środowiskowe, był szeroko definiowany zarówno podczas prezentacji ustnych jak i sesji plakatowych. Z powodu braku jasnej i przyjętej definicji operacyjnej tego syndromu, jedna z prezentacji miała szczególne znaczenie. W badaniu kohortowym obejmującym 662 seniorów przebywających w domach opieki, Fanny Bucking oceniła stopień, w jakim dziesięć różnych definicji operacyjnych frailty jest w stanie przewidywać jednoroczną umieralność i ryzyko upadków. Autorka wykazała, że spośród ocenionych definicji operacyjnych, najbardziej predykcyjna w zakresie jednorocznej umieralności jest definicja Tilburga i „SHARE Frailty Instrument”, a w przewidywaniu upadków „Groningen Frailty Indicator”.

Członkowie Scientific Advisory Board, prowadzeni przez osoby Prof Rene Rizzoli oraz Prof Cyrusa Coopera, wybierali streszczenia do wystąpień ustnych spośród 1436 abstraktów, które zostały przyjęte. Streszczenia zostały opublikowane jako suplement Osteoporosis International (vol 28, supp 1) pod adresem [www](http://www.osteoporosisinternational.org).

W trakcie 4 dni trwania spotkania przyznano 601 nagród. Wśród nich znalazły się:

- The 2017 ESCEO Medal of Excellence
- The ESCEO-IOF Herbert Fleisch Medal
- The IOF Medal of Achievement
- The IOF Olof Johnell Science Award
- The ESCEO-IOF-UCB Awards
- The IOF President's Awards
- The IOF Committee of National Societies Award
- The ESCEO-AgNovos Healthcare Young Investigator Awards
- The Best CNS Booth
- The ESCEO-IOF Pierre Meunier Young Scientist Award
- The ESCEO-Eli Lilly Scholarships

W trakcie trwania Kongresu, dużą uwagę poświęcano promocji kolejnego spotkania które odbędzie się już 19-22.04.2018 w Krakowie w Centrum Kongresowym ICE. W załączeniu znajduje się ulotka zawierająca najważniejsze zagadnienia jakie będą poruszane podczas spotkania oraz podstawowe informacje organizacyjne.

[Highlights – WCO 2017 – 2Download](#)

[Highlights – WCO 2017 – 1Download](#)

[WCO Krakow WCO 2018 – podstawowe informacjeDownload](#)